

**Mi, ki smo za mir!
Mi, socialisti!**

Tuje vojne nočemo, svoje solidarnosti ne damo

Pred očmi se nam odvija pospešeno propadanje liberalnega svetovnega reda. Velike zahodne države na čelu z ZDA, ki so ga krojile in nad preostankom sveta vršile gospodarsko nadoblast, svoj privilegiran položaj vse bolj agresivno in brezsravno ščitijo z vojaškimi sredstvi. Obrat Donalda Trumpa v odkrito kontrolo nad globalnimi naravnimi viri ter transportnimi in komunikacijskimi omrežji, neposreden politični vpliv tehnoloških milijarderjev na konzervativno upravljanje s prebivalstvi in carine so simptom in katalizator propada tega reda hkrati.

Politika obkoljevanja Ruske federacije in Ljudske republike Kitajske s ciljem podreditve njihovih gospodarstev je že desetletja izrazita: od odpovedi sporazumov za omejevanje balističnih raket in protiraketnega ščita v Vzhodni Evropi, grajenega za izvedbo prvega jedrskega napada na Rusko federacijo s strani ZDA, do Obamovega *“Pivot to Asia”* v Pacifiku, kjer mreža političnih, ekonomskih in vojaških navezav spreminja države v ameriške kasarne nasproti Kitajski. Čeprav so trendi dolgoletni, so vojna histerija, oboroževanje in verjetnost obsežnega vojaškega spopada v zadnjih letih dosegle nove razsežnosti, zahteve po dvigu vojaških proračunov in novi cikli oboroževanja pa jih samo še bolj pospešujejo.

Militarizacija požira sredstva, stopnjuje napetosti in nas z vsakim dnem poriva bližje globalnemu jedrskemu spopadu. Sočasno popoln okoljski zlom planetarnega sistema, ki je z vsakim naslednjim dnem napredovanja podnebne krize bolj gotov in ki zahteva sodelovanje in solidarnost celotnega sveta, ostaja brez odziva.

Na obrat ameriškega imperializma v odkrito vladanje s trdo roko tudi stari celini se je Evropska unija odzvala z lastnim militarizmom. Pod vodstvom predsednice Evropske komisije Ursule von der Leyen je Bruselj, sicer zavezan politikam krčenja socialne države, čez noč našel 800 milijard evrov za program oboroževanja in razvoja orožarske industrije. *“Manj denarja za pokojnine, manj denarja za zdravstvo in šolstvo in mnogo več denarja za oboroževanje. Če nekomu to ni všeč, naj si nabavi učbenik ruščine. Če mu to ni všeč, naj se čim prej izseli na Novo Zelandijo,”* je pristavil še generalni sekretar Nato pakta Mark Rutte.

A države EU premorejo trikrat večji vojaški proračun od Ruske federacije in skupaj z ZDA že od preloma tisočletja do Rusije vodijo dosledno sovražno politiko, ki je podrla varnostno arhitekturo v Evropi, sprožila kontinentalno vojaško tekmo in destabilizirala Vzhodno Evropo. Od odpovedi sporazumov za omejevanje raket do gradnje jedrskega ščita, od vojaški misij na mejah Ruske federacije do dolgoletne neprestane v Moskvo uperjene propagande: ni Rusija tista, ki ogroža Zahod, ampak obratno. Nov cikel evropskega militarizma bo to grožnjo le še stopnjeval in Rusijo še bolj stiskal v kot. Nato je le še vprašanje časa, kje v Vzhodni Evropi se bo Moskva na agresivni, tudi vojaški pritisk iz Zahoda še sama vojaško odzvala, podobno, kot se je že v Ukrajini.

Mi, ki smo za mir!
Mi, socialisti!

Cilj zagona vojne industrije ni le projekcija moči in nadvlada nad evropsko soseščino, ampak nov cikel akumulacije v zaostalem evropskem kapitalizmu, ki iz vrha globalne delitve dela nazaduje na raven drugorazrednega ekonomskega in političnega akterja. Kot lahko vidimo na primeru ZDA, pa reševanje krize kapitalizma z vojnim gospodarstvom države, prebivalstvo, razvoj in delovna mesta spreminja v talca vojne. Gospodarstvo, osnovano na vojni industriji, je gospodarstvo, ki vojno zahteva. Država, odvisna od vojne industrije, je država, ki bo vojno tudi začela.

Slovenija pri tem sodeluje, čeprav tako koalicijska pogodba kot Ustava nedvoumno govorita o zunanji politiki za mir. V našem imenu in z našimi sredstvi podpira zahodni imperializem in drsenje v tretjo svetovno vojno. Letos bodo voditelji Nato pakta določili nove "zaveze" vojaških izdatkov. Vojno v Ukrajini bodo morda zamrznili, morda še podžgali. Mediji o tem poročajo kot o izvršenem dejstvu: "zavezništvo" bo odločilo, "mi" se bomo uklonili.

Na to logiko nam ni treba pristati! "Zaveze", ki jih vlade dajejo v našem imenu in na naš račun, nas ne obvezujejo. Niso jih predložile v potrditev parlamentu, kaj šele državljanom in državljanom. Vladajoče stranke se sklicujejo na referendum o članstvu v Nato paktu izpred 20 let, pred katerim so obljubljale manj stroškov in več miru, medtem pa so v zadnjih letih zatrle vse poskuse neposrednega odločanja o vojaški politiki.

Ne brez razloga: javnomnenjske raziskave kažejo, da zaveze do Nato pakta in nasploh vojaška politika, ki jo vodijo, nima večinske podpore državljanov in državljanov. Ljudje se zavedajo, da je vsak evro, zapravljen za orožje, evro manj za resnične potrebe: evro manj za zdravstveno varstvo, za socialno zaščito, za družbeni razvoj, za varovanje pred dejanskimi, zlasti naravnimi grožnjami. Ali še huje: vsak evro, zapravljen za orožje, je še en evro kredita, ki ga bo treba čez nekaj let poplačati z obrestmi.

Vendar Nato pakt ni samo vse večje finančno breme. Je tudi vedno večje varnostno tveganje. Slovenija vojaško ne ogroža nobene države in nobena država vojaško ne ogroža Slovenije. Potencialen vojaški cilj smo prav in zgolj zato, ker je naša država članica Nato pakta. Zahodni voditelji ne skrivajo, da nameravajo privilegiran položaj svojih držav v svetu zagotoviti z vsemi z vojaškimi sredstvi. Vazalska politika slovenskih politikov nas lahko – kot že tolikokrat v zgodovini – pripelje do tega, da bodo njihovo orodje naši vojaki, njihova blagajna naš proračun in mi vsi njihovi talci.

Slovenski politiki nenehno govorijo, da mir ni samoumeven, samoumevna pa se jim zdi zabloda, da se lahko mir ohranja z vojaškimi pakti. Kot da ne bi prav razvrščanje v vojaške pakete pripeljalo do dveh svetovnih vojn in navsezadnje do sedanje vojne v Ukrajini.

Ne domišljamo si, da bi lahko slovenski politiki preprečevali globalne spopade. Pričakujemo pa, da bodo storili vse, da nas vanje ne vpletejo in da v mednarodni skupnosti zastopajo glas

Mi, ki smo za mir!
Mi, socialisti!

miru, bratstva med narodi in solidarnega ukrepanja proti podnebnemu zlomu. Torej ravno nasprotno od tega, kar Slovenija počne v tem trenutku.

#1

Slovenija se vojskuje v Ukrajini in podpira izraelski genocid nad palestinskim ljudstvom. Za ameriške interese v Ukrajino pošilja orožje in uri vojsko, s slabimi izgovori zavrača sankcioniranje Izraela in kupuje izraelsko orožje.

Želimo konec vojskovanja Sloveniji v Ukrajini in sankcije proti tvorbi Izrael.

#2

Slovenija neposredno sodeluje v agresiji Nato pakta in kupuje rekordne količine orožja, čeprav nismo vojaško ogroženi. Hkrati varčuje na delavskih minimalnih plačah, urnih postavkah delavcev študentov, kadrovske se sesedajo domovi starejših, bolnišnice zamakajo in draginja tišči gospodinjstva vedno globlje v revščino. Kupuje oklepnike Patria za 700 milijonov evrov in drugo orožje za ekspedicijski korpus Nato pakta, v katerega je spremenila Slovensko vojsko. Misije, na katere se jo pošilja za naš denar, so akcije projekcije moči ali vojaške zaščite zahodnega imperializma, za katere plačujemo vsi.

Želimo odpoved vseh orožarskih nabav, preusmeritev sredstev v blaginjo in zaščito pred dejansko grožnjo podnebnega zloma, zunanjo politiko za jedrsko razorožitev evropskega kontinenta in umik iz mednarodnih operacij, ki niso operacije OZN.

#3

Slovenija se vključuje v program Evropske unije za nabave orožja, financiranje vojne industrije in militarizacijo infrastrukture. Militarizacijo nam ponuja kot razvojno priložnost, polno prenove mostov, gradnje bolnišnic in delovnih mest. "Dvonamenskost" je geslo dneva. A most za tank tujih vojsk je most, ki ga ne potrebujemo. Vojna bolnišnica za uniforme Nato pakta srka kader iz javnega zdravstva, medtem ko državljanke in državljani že tako ne pridemo do zdravnika. In delovna mesta za orožje zahodnega imperializma naše vire uporabljajo za uničevanje in vladanje tujini, ne za ustvarjanje blaginje v domovini. Vojno gospodarstvo nas spreminja v talca vojne, saj vojaško-industrijski kompleks ne išče miru. Išče biznis in ta biznis je vojna.

Želimo vlaganja v civilno infrastrukturo za civilne potrebe civilnega gospodarstva in civilnega prebivalstva. Sredstva za militarizacijo z retorično civilno preobleko niso zaželjena in jih ne potrebujemo.

#4

Slovenija propagira militarizem in suspendira demokracijo. Deležni smo neprestane propagande za novačenje mladih v vojsko in ustvarjanje občutka vojaške ogroženosti, vojno

Mi, ki smo za mir!
Mi, socialisti!

hujskaštvo je vsesplošno. Podobno kot v drugih zahodnih državah je žrtev tudi demokracija: ljudsko nasprotovanje militarizmu in imperializmu oblast ignorira, kritične glasove diskreditira, parlamentarne postopke z zahtevami za mir pa ovira.

Želimo konec agresivne promocije in novačenja v "Slovensko" vojsko Nato pakta, periodičnih poskusov uvajanja naborništva, vojnega hujskaštva visokih vladnih funkcionarjev in političnega vrha v javnosti in prenos pristojnosti napotovanja vojakov v tujino na parlament.

#5

Slovenija vazalsko izpolnjuje imperialistične interese velikih zahodnih držav. Podpira skrajno desni režim v Siriji, obsoja Jemen zaradi potapljanja izraelskega transporta, relativizira izraelski genocid nad Palestinci, uri vojsko in pošilja orožje v Ukrajino ter pristopa k militarizaciji Evropske unije: Slovenija ne zamudi priložnosti, da bi se postavila na napačno stran zgodovine.

Želimo suverenost, dosledno izvajanje zunanje politike za mir in mednarodni dogovor o novi varnostni arhitekturi v Evropi, izstop iz Nato pakta, močnejše povezovanje z državami BRICS in nevtrarno držo v mednarodnih odnosih.